

ลักษณะกิจกรรมทางการค้า*

1. บทนำ

การซังกัดด้วยการค้าระหว่างประเทศในช่วงหลังวิกฤตการณ์ทางน้ำมัน

เมื่อปี 2516 มีผลกระทบไปถึงการลงทุน และภาวะการว่างงานภายในประเทศ นับว่า เป็นภาระที่มีค่าน้ำหนักในหลาย ๆ ประเทศให้น้ำหนักการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายใน มาใช้และเกิดผลกระทบไปถึงการส่งออกของประเทศไทย ๆ โดยเฉพาะประเทศไทยกำลังพัฒนา ผลกระทบตั้งกล่าวมีน้ำไปสู่ปัญหาร้ายได้จากการส่งออกที่ตกต่ำลง เนื่องจากระดับราคา สินค้าไทยลดลงที่ต่ำลงลดลงลดลงมา ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมที่ประสบปัญหาอยู่ก็คือ ก่อจาก ประเทศไทยยังคงต่ำกว่า ทำให้หลายประเทศประสบปัญหาด้านหนี้สินระหว่างประเทศ ซึ่งได้ถูกยืม มาเพื่อการพัฒนาและได้สูญเสียไปจนเกือบเกิดเป็นวิกฤตการณ์ทางการเงินระหว่างประเทศ เมื่อปลายปี 2527 - ต้นปี 2528

ในช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศไทยดี ผลกระทบในภาวะสืบต่อตั้งกล่าวมี ได้มีการคุกคามที่จะนำมาตรการซึ่งมีผล เป็นปฏิบัติต่อการส่งออกของประเทศไทยค้ามาใช้เพิ่ม มากขึ้น และความชัดเจ้งทางการค้าระหว่างประเทศได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นนับเป็น อุปสรรคต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างใหญ่หลวง

แม้ว่าประเทศไทยดี ได้ตระหนักรถถึงผลร้ายของมาตรการกีดกันทางการค้า และได้นำมาพิจารณาในการประชุมทางการค้าระหว่างประเทศโดยทั่วโลกหลายครั้ง แต่ก็ไม่สามารถ บรรเทาความต้องการอันที่จะผ่อนคลายความชัดเจ้งตั้งกล่าวได้ และนับวันยิ่งทวีความรุนแรง ขึ้น อย่างไรก็ตี ทุกฝ่ายได้ยอมรับว่าการปิดกั้นกระแสการค้าระหว่างประเทศ เป็นผลเสีย อย่างร้ายแรงต่อสภาพการอยู่ดีกินดีของประชากรของโลกโดยทั่วไป

* บทคัดย่อ จากเอกสารซึ่งอัลฟิลกิตกันทางการค้า โดย กองนโยบายการพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

บทที่ 1

ภาวะเศรษฐกิจโลกโดยทั่วไป

ภาวะเศรษฐกิจด้วยมากที่สุด ในช่วงศตวรรษ 1930 เป็นต้นมา ในช่วงปี 1963 - 1973 ผลผลิตรวมของโลกขยายตัวในอัตราเฉลี่ยปีละประมาณร้อยละ 6-7 ในช่วงปี 1974 - 1981 ผลผลิตรวมของโลกขยายตัวในอัตราที่ลดลงเกือบครึ่งหนึ่งปี 1981 เกิดการชะงักหันทางเศรษฐกิจ โดยที่ผลผลิตรวมของโลกเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1 และกลับลดลงอีกในปี 1982 และในปี 1983 ผลผลิตรวมของโลกเพิ่มขึ้นจากปี 1982 ประมาณร้อยละ 2.3 ผลกระทำจากภาวะเศรษฐกิจด้วยกล่าวก่อให้เกิดปัญหาว่างงาน โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม OECD* ในช่วงปี 1970 - 1980 มีอัตราการว่างงานขยายเพิ่มขึ้นถึง 2 เท่าและเพิ่มเป็น 3 เท่าในครึ่งปี 1982

เมื่อว่าช่วงหลังปี 1984 กวาระเศรษฐกิจโดยทั่วไปจะเริ่มฟื้นตัว แต่การฟื้นตัวแต่ละภูมิภาคยังแตกต่างกันตามลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ เช่น ญี่ปุ่นตะวันตก มีอัตราการขยายตัวช้ากว่าอเมริกาเหนือ และไม่สามารถแก้ปัญหาการว่างงานซึ่งสูงถึงร้อยละ 11 ได้ ในขณะเดียวกัน การฟื้นตัวในสหราชอาณาจักร เมืองการเกิดการชะงักงันในปี 1985 ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาการขาดดุลการค้า มีการระบาดของสิทธิ์กีดกันการค้า รวมทั้งปัญหาหนี้สินของประเทศไทย ในด้านการค้า ประเทศไทยนำเสนอแล้วต่างมีนโยบายเพื่อคุ้มครองธุรกิจอุดสาขกรวยภายในประเทศมากขึ้น ปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตได้รวดเร็ว เพื่อแก้ปัญหาการว่างงานซึ่งเป็นการเสริมสร้างระบบกีดกันทางการค้าเพิ่มขึ้น

* OECD (Organization for Economic Co-operation and Development)
 องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ตั้งขึ้นเมื่อเดือนกันยายน
 ค.ศ. 1961 เพื่อดำเนินการแทนองค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจแห่งยุโรป (OEEC-
 The Organization for Europe Economic Co-operation) มีสมาชิก 24 ประเทศ
 คือ ออสเตรเลีย เบลเยียม แคนาดา เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมันตะวันตก
 กรีซ ไอซ์แลนด์ อิตาลี ญี่ปุ่น สลัคแซมเบอร์ก เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ โปรตุเกส สเปน
 สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ศรีลังกา สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา โดยมีสหภาพโซเวียต
 เป็นสหภาพพิเศษ

วิวัฒนาการระบบการค้าระหว่างประเทศ

หลังสังคมรัฐโลกครั้งที่ 2 ได้มีความพยายามระหว่างประเทศที่จะร่วมกันวางแผนระบบ ซึ่งส่งเสริมให้มีการจ้างงานอย่างเต็มที่ และเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สูงสุด โดยการดำเนินการเพื่อให้การค้าเป็นไปโดยสะดวก มีข้อตกลงทางการค้าน้อยที่สุดและ มีระบบการเงินระหว่างประเทศที่มีเสถียรภาพ โดยมีกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ขึ้นเพื่อรักษาเสถียรภาพทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนและตั้งธนาคารโลก (IBRD) ขึ้นเพื่อแก้ปัญหา ด้านเงินทุนระหว่างประเทศ

ทางด้านการค้าระหว่างประเทศ ได้มีการจัดทำกฎหมาย Havana Charter) ขึ้น ได้นำเสนอโดยนายการค้ามาใช้ ได้แก่ ข้อตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) มาใช้

บทที่ 2

นโยบายและแนวโน้มการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ

ก. มาตรการกีดกันทางภาษีศุลกากร ปัจจุบันได้ลดความสำคัญไปมากแล้ว แต่ก็ยังใช้ได้กับสินค้าบางชนิดซึ่งมีบทบาท

1) ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ในปัจจุบันประมาณครึ่งหนึ่งของ สินค้าต่าง ๆ ที่มีการซื้อขายกันในโลกนี้จะได้รับสิทธิพิเศษทางด้านศุลกากรในรูปโครงสร้าง โดยวิธีการดังนี้ GSP, การรวมกลุ่มเศรษฐกิจ, Custom Union, Bilateral and Regional Agreement โดยการแลกเปลี่ยนสิทธิพิเศษระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยกัน เองจะได้รับผลตอบแทนซึ่งกันและกันมากกว่า การแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศกำลังพัฒนา

2) ประเทศไทยกำลังพัฒนาตัวเองอัตราภาษีศุลกากรไว้สูง เนื่องจากรายได้ ที่สำคัญของประเทศไทยกำลังพัฒนา ได้แก่ รายได้จากการภาษีศุลกากร การพิจารณาผลอัตราภาษี ศุลกากรของประเทศไทยกำลังพัฒนาจึงต้องพิจารณาถึงการสูญเสียรายได้ของรัฐ ตลอดจนหาก แหล่งเงินได้อื่น ๆ ต่างจากประเทศไทยพัฒนาแล้วจะคำนวณ cost-benefit ทางด้านการค้า และผลกระทบเพราะภาษีศุลกากรไม่ใช่รายได้ที่สำคัญของประเทศไทย

๓) ความไม่สมดุลในโครงสร้างของระบบภาษีศุลกากรในประเทศไทย

กำลังพัฒนา ซึ่งให้ความสำคัญแก่สินค้าบางกลุ่ม เป็นพิเศษ

ข. มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร

มาตรการนี้จะต้องได้รับอนุญาตจาก GATT ก่อน จึงจะดำเนินงานได้ ซึ่งแม่มาตรการนี้ออกได้เป็น

1) มาตรการควบคุมด้านปริมาณ ได้แก่ การห้ามน้ำเข้า กำหนด โควต้า การออกใบอนุญาต และการจำกัดสินค้า เป็นช่วงเวลา เป็นดัง

2) มาตรการทางด้านราคา ได้แก่ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การกำหนดราคาน้ำเข้าขั้นต่ำ เป็นดัง

นอกจากนี้ยังมีมาตรการอื่น ๆ อีก เช่น การขออนุญาตน้ำเข้า การตรวจสอบและสอดส่องด้านราคา

มาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้ส่งออกขาดความมั่นใจในตลาดส่งออก และทำให้การค้าระหว่างประเทศไม่คล่องตัว ซึ่งประเทศไทย ฯ นิยมใช้มาตรการขออนุญาตนำเข้ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การควบคุมปริมาณการนำเข้า ส่วนรัฐประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว ประชาคมยุโรปนำมาตรการควบคุมปริมาณและราคามาใช้มากที่สุด ส่วนประเทศไทยสังคมนิยมนั้น รัฐบาลเพียงกำหนดแนวทางในการนำเข้าและการส่งออก นอกนั้นวิสาหกิจผู้นำเข้าจะเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานที่เหลือ

สินค้าเกษตรกรรมจะได้รับผลกระทบจากการที่มิใช่ภาษีศุลกากรนี้ มากกว่าสินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าอุตสาหกรรมที่เป็น Labor Intensive จะได้รับผลกระทบมากกว่าสินค้าอุตสาหกรรมที่เป็น Capital Intensive

ค. วิธีการปฏิบัติกำกัດทางธุรกิจ (Restrictive Business Practices)

การปฏิบัติในทางธุรกิจการค้าทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ นำอย่างส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ ผู้ส่งออกได้รับส่วนแบนหรือสิทธิ์ส่งออก จำกัด การรวมตัวกันของผู้ส่งออก การเป็นเจ้าของสิทธิ์ในการผลิตและจำหน่าย เป็นดัง ซึ่งทำให้ผู้ส่งออกสามารถกฎหมายในระดับประเทศไทยได้ นอกจากนี้บางประเทศผู้นำเข้ายังรวมตัว

มุกขากการนำเข้าเพื่อสร้างอันนาจต่อรอง หรือเป็นการซื้อขายมีเงื่อนไข

๔. การก่อความทุ่มตลาด (Trade Harassment)

การทำให้เกิดความลับสนและก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในทางการค้า เพื่อชั่นโดยไม่จำเป็น เช่นการสอบสวนการทุ่มตลาด หรือการให้เงินทุนอุดหนุน ทำให้ยุ่งยากนำรายยกเจิกค่าสั่งชื้อ วิธีการนี้ประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศยากจนจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบ

๕. ผลกระทบจากการปักป้องผลประโยชน์ทางการค้า

ก. มาตรการในการอนุของแกดต์

๑) การจำกัดปริมาณ แกดต์ได้มีข้อกำหนดให้ประเทศในภาคีจะต้องไม่ห้ามการนำเข้าสินค้าจากประเทศอื่น ๆ ยกเว้นเมื่อเกิดความจำเป็น เช่น แก้ไขอุดหนุนชาระเงิน เพื่อควบคุมปริมาณสินค้าภายในประเทศ ถ้ามีการอุดหนุนทางการค้าไม่เป็นดั้น ซึ่งข้อยกเว้นดังกล่าวจะเปิดโอกาสให้สามารถหักภาษีประเทศ ไทยเฉพาะประเทศที่ค่อนแต้ว ใช้ข้อยกเว้นดังกล่าวให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง

๒) การให้เงินอุดหนุน และการเก็บภาษีตอบโต้ (Subsidies and Countervailing Duties) แกดต์ยอมให้ประเทศภาคีอุดหนุนอุดหนุนทางการค้าภายในประเทศได้ ในบางกรณี เช่น การให้อุดหนุนเพื่อการผลิต การให้อุดหนุนเพื่อการส่งออก แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ประเทศภาคีอื่น ๆ จากการผิดดังกล่าวจะ แกดต์จึงเปิดโอกาสให้ประเทศภาคีที่ได้รับความเสียหายจากการให้เงินอุดหนุนของประเทศ อื่น ๆ สามารถเรียกเก็บภาษีตอบโต้การอุดหนุน เพื่อลบล้างผลของการอุดหนุนที่ประเทศ ภาคีอื่น แต่ต้องมีหลักฐานให้เห็นว่าได้รับความเสียหายจากการอุดหนุนดังกล่าวจริง ข้อยกเว้นดังกล่าวจะจัดทำให้ประเทศไทยสามารถต้านทานในทางที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเองได้

๓) การทุ่มตลาด บางประเทศอาจใช้วิธีการทุ่มสินค้าของตนไปขายในตลาดของประเทศอื่นในราคายูก แกดต์จึงกำหนดให้มีการเก็บภาษีการทุ่มตลาดได้ แต่ก็ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของแกดต์

๖. มาตรการอุमัคเลือ (Grey area Measures)

ประเทศที่พัฒนาแล้วมีกระบวนการดูแลการท่องเที่ยวอย่างดี หรือการอนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ได้แบ่ง ของแกดต์มาใช้โดยมีบังคับให้ประเทศทุกภาคีต้องคงด้วยกัน ได้แก่

1) มาตรการจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจ (VER's) ไทยประเทศไทย

ญี่ปุ่นออกสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ เช่น การส่งออกมันสำปะหลังของไทยไป EEC เป็นต้น

2) มาตรการจัดระเบียบการตลาด (OMA's) เป็นการจำกัดสินค้า

ไม่ให้นำเข้าเกินกำหนด เช่น การจัดระเบียบว่าด้วยการค้าสิ่งทอในกรอบของความตกลงว่าด้วยสิ่งทอ (MFA) โดยมีการกำหนดโควต้านำเข้าจากประเทศต่าง ๆ ไว้

3. กฎหมายภายในประเทศไทยที่มีผลต่อการกีดกันการค้าระหว่างประเทศไทย

ประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว ได้มีรับปุ่งกฎหมายภายในประเทศไทยเพื่อให้สามารถคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศไทยได้กว้างขวางขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศไทยที่สำคัญ เช่น กฎหมายการค้าและภาษีศุลกากรปี 1984 ของสหรัฐฯ กฎหมายคอมไต์การทุ่นตลาด และการให้เงินอุดหนุนของสหรัฐ เป็นต้น

บทที่ ๓

การกีดกันการค้ากับประเทศไทย

1. มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการส่งออกของไทย ส่วนใหญ่เป็นมาตรการของประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา และประชาคมเศรษฐกิจยุโรปน่ามาใช้ ซึ่งแยกพิจารณาเป็นรายสินค้าได้ดังนี้

1.1 ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง

ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ซึ่งเป็นประเทศไทยที่สำคัญของไทย ได้เริ่มจำกัดการนำเข้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังระหว่างปี 2525 - 2529 ตามข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประชาคมเศรษฐกิจยุโรป โดยจำกัดปริมาณการนำเข้ามันสำปะหลังจากไทยระหว่างปี 2525 - 2527 มีละ 5 ล้านตัน และระหว่างปี 2528 - 2529 มีละ 4.5 ล้านตัน ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่นำเข้าเกินกว่าปริมาณที่กำหนดตั้งแต่ต้นปีจะถูกเรียกเก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราปกติร้อยละ 6 เป็นร้อยละ 28 ของมูลค่าการนำเข้า ทั้งนี้เพื่อเป็นการ

คุ้มครองเกษตรกรที่ปลูกข้าวนาร์ เสียในประเทศ ซึ่งไม่สามารถแข่งขันราคากับผลิตภัณฑ์ มันสำปะหลังที่นำเข้าจาก

ประเทศไทยลดลงตามลำดับ ในขณะที่กำหนดปริมาณผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่นำเข้าจาก อินโดนีเซีย และบรasil ให้เพิ่มขึ้นเกินกว่าขีดความสามารถที่ประเทศไทย 2 จะส่งออกไปยัง ประเทศ เศรษฐกิจยุโรปได้ นัยว่า เป็นมาตรการที่ไม่ เป็นธรรมต่อประเทศไทยอย่างยิ่ง ทำให้ ประเทศไทยขาดรายได้จากการส่งออกจำนวนมาก และมีผลกระทบให้ราคากลั่นในประเทศไทย ตกต่ำลงอย่างรุนแรง เนื่องจากไม่สามารถระบายน้ำผลผลิตส่วนเกินออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

1.2 สิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

การส่งออกสิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอไปยังสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาด ต่างประเทศที่สำคัญที่สุดของไทย เริ่มประสบปัญหาเกิดกันการนำเข้าตั้งแต่ปี 2521 เป็นต้นมา จนกระทั่งปี 2527 อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยได้ลงนามใน Suspension Agreement กับรัฐบาล สหรัฐว่าจะไม่รับความช่วยเหลือใด ๆ จากรัฐบาลไทย เพื่อแลกกันการที่สหรัฐจะไม่เรียกเก็บภาษี ตอบโต้สิ่งทอที่นำเข้าจากไทย ส่วนอุตสาหกรรมเสื้อผ้าส่าเร็จวุปจ่า เป็นต้องยอมให้สหรัฐ เรียกเก็บภาษีตอบโต้

ต่อมาสหรัฐได้เริ่มผลักดันให้มีการจำกัดการนำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จากประเทศไทยส่งออกรายใหญ่และรายย่อย ตั้งแต่ปี 2526 เป็นต้นไป ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรม สิ่งทอในสหรัฐ การจำกัดปริมาณการนำเข้าตั้งกล่าวกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาและหากมีผล บังคับใช้ จะทำให้ประเทศไทยซึ่งต้องอยู่ในกลุ่มผู้ส่งออกรายใหญ่ ได้รับความเสียหายขั้นต้นประมาณ 4,072 ล้านบาท เนื่องจากมูลค่าการส่งออกสิ่งทอของไทยไปยังสหรัฐจะลดลงถึงร้อยละ 52 นอกจากนั้นจะส่งผลกระทบให้คนงานในโรงงานสิ่งทอต้องว่างงานอีกจำนวนมาก

1.3 ปลาทูน่ากระเบื้อง

ปัจจุบันประเทศไทย เป็นผู้ผลิตและส่งออกปลาทูน่ากระเบื้องรายใหญ่ ของโลกและมีส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 60 ของปริมาณปลาทูน่ากระเบื้องที่สหรัฐนำเข้า โดยมีแนวโน้มว่าไทยจะส่งปลาทูน่ากระเบื้องไปจำหน่ายในสหรัฐได้เพิ่มขึ้น อุตสาหกรรมผลิต ปลาทูน่ากระเบื้องในสหรัฐ เริ่มกีดกันการนำเข้าปลาทูน่ากระเบื้อง โดยในปี 2527 ได้ร้องเรียน

ให้เพิ่มภาษีนำเข้าปลาทูน่ากระป๋องจากต่างประเทศ เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศไทย

แต่การร้องเรียนดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จ

1.4 ห้อเหล็กและเหล็กหลอด เหล็ก

บังจุนสหราชอาณาจักรได้เริ่มพิจารณาข้อร้องเรียนที่ว่าห้อเหล็กและเหล็กหลอดที่นำเข้ามาจากไทย ออสเตรีย รูมาเนีย และเวเนซูเอลา มีการทุ่มตลาดอันมีผลเสียหายต่ออุตสาหกรรมผู้ผลิตห้อเหล็กและเหล็กหลอด เหล็กในสหราชอาณาจักรไม่เพียงใด โดยระหว่างการพิจารณาข้อร้องเรียนดังกล่าว สหราชอาณาจักรได้ประกาศระงับการนำเข้าห้อเหล็กและเหล็กหลอด เหล็กจากไทยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2527 ซึ่งทำให้การส่งออกของไทยไปยังตลาดสหราชอาณาจักรด้อยลง

2. การกีดกันทางการค้าของประเทศไทย เป็นการให้ความคุ้มครองแก่ธุรกิจและอุตสาหกรรมในประเทศไทยซึ่งเป็นการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นสินค้าจากประเทศไทยโดยมีมาตรการที่สำคัญ ได้แก่

- 1) มาตรการด้านภาษีศุลกากร
- 2) การห้ามน้ำเข้าตามถูกกฎหมาย มากจะใช้กับการนำเข้าสินค้าเกษตรบางชนิด
- 3) การห้ามน้ำเข้าสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมบางชนิด
- 4) การออกใบอนุญาตการนำเข้า เป็นการควบคุมการนำเข้าสินค้าบางชนิด เช่น ปอติบ กาแฟดิบ เคเมลล์ กระดาษกราฟฟ์ ในชามง นมผง และนมพร้อมดื่ม เป็นต้น
- 5) การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในการนำเข้า ซึ่งปกติใช้บังคับคราวละไม่เกิน ๑ ปี เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม การลงทุน
- 6) การให้สิทธิพิเศษ เพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมในประเทศไทย เช่น การส่งเสริมการลงทุน การลดหย่อนอากรนำเข้า และภาษีการค้าสำหรับการนำเข้าวัสดุดีบหัวเป็น

การกีดกันทางการค้าของไทย เพื่อคุ้มครองผู้ผลิตและอุตสาหกรรมในประเทศไทย ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสมดุลระหว่างภาคเศรษฐกิจค่าง ๆ เช่น กรณีที่มีมาตรการควบคุม

การนำเข้าจากสั่งเหลือง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการปั้นสั่งเหลือง และคุ้มครองชาวประมง
ในการจำหน่ายปลา เป็นต่อผลิตอาหารสัตว์ได้ในราคาน้ำคุ้มทุน มาตรการดังกล่าวทำให้ชาวไร่
ผู้ผลิตสั่งเหลืองและชาวประมงผู้ขายปลา เป็นสามารถขายผลผลิตได้ราคากลางสูงขึ้น ในกรณีที่ราคากา
อาหารสัตว์ในประเทศไทยสูงขึ้น เพราะราคาจากสั่งเหลืองและปลา เป็นต่อ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์การผลิต
สูงขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอาหารสัตว์ และผู้บริโภค เนื่องสัตว์ นอกจากนั้นยังทำให้
อุตสาหกรรมสัตว์มีมูลค่าสั่งเหลืองไม่น้อยด้วยตัวไป เท่าที่ควร เพราะราคาสั่งเหลืองในประเทศไทยสูงขึ้น

บทที่ ๔

ความเสียหายที่เกิดจากการกีดกันทางการค้า

องค์การและหน่วยงานต่าง ๆ ได้วิเคราะห์ผลเสียหายที่เกิดจากการกีดกัน
ทางการค้า ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

- 1) ทำให้เกิดการบิดเบือนการลงทุนทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม
- 2) เป็นอุปสรรคต่อการขยายการค้าและการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย
กำลังพัฒนา
- 3) ผู้บริโภคในประเทศไทยที่ใช้มาตรการกีดกันเป็นผู้รับผลส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก
ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าในราคาน้ำเพิ่มขึ้น
- 4) ผู้ส่งออกในประเทศไทยที่กำลังพัฒนาจะได้รับผลกระทบรุนแรง
- 5) การกีดกันทางการค้านี้จะมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมผลิตสินค้าเกษตรเป็นรูป
มากกว่าการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นวัตถุประสงค์ เนื่องจากอุปสรรคของสินค้า
เกษตรเป็นรูปมีความยืดหยุ่นสูงกว่า
- 6) การกีดกันทางการค้าก่อให้เกิดมุ่งหมายการส่งออกและการหนีสินะหัวง
ประเทศไทยของประเทศไทยที่กำลังพัฒนา

อย่างไรก็ตาม การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าอาจเกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคได้
ในกรณีที่มีการตั้งกำหนดภาษี แต่ผู้ผลิตในประเทศไทยผู้ส่งออกสามารถปรับประสิทธิภาพการผลิตให้
สูงขึ้นอันทำให้ราคัสินค้าดังกล่าวลดลง จนสามารถแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยได้อีกด้วย

ประเทศที่มีมาตรการกีดกันที่มิใช่ภาษีศุลกากรสูงสุด ได้แก่ สวีเดน รองลงมา
ได้แก่ ประชาชนเศรษฐกิจยุโรป ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา สำหรับมาตรการกีดกันด้านภาษี
ศุลกากร ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีอัตราภาษีศุลกากรโดยเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ประธาน
เศรษฐกิจยุโรป สหรัฐอเมริกา และสวีเดน

บทที่ ๕

ความพยายามในการแก้ปัญหา

องค์การระหว่างประเทศ และสถาบันวิจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้พยายามชี้ให้
เห็นความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาการกีดกันทางการค้า โดยมีการพิจารณาปัญหาดังกล่าวในที่
ประชุมหลายครั้ง รวมทั้งได้มอบหมายให้คณะผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ จัดทำข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับนโยบายการค้าในอนาคต ซึ่งได้เสนอต่อ เอกอธิการแกกต์ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๒๘
โดยมีสาระสำคัญ ในการเพิ่มบทบาทของแกกต์ที่มีต่อการค้าระหว่างประเทศ เช่น ให้มีการปรับ
ปุ่มมาตรการด้านการค้า ทั้งด้านการจำกัดการนำเข้า และการสนับสนุนการส่งออกของ
ประเทศต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกฎของแกกต์ และเน้นให้มีการปรับปุ่มข้อตกลงต่าง ๆ ของ
แกกต์ให้เป็นระบบการค้าเสรีมากขึ้น บ้องกันการคุ้มครองธุรกิจอุตสาหกรรมโดยการเลือก
ปฏิบัติต่อบางประเทศ และการกำหนดนโยบายมาตรการทางการค้าของประเทศต่าง ๆ ควรจะ
กระทำอย่างเปิดเผยมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประเทศกำลังพัฒนารวมตัวกันเพื่อมจัดปัญหา
การส่งออกสินค้า เกษตรและสนับสนุนให้ระบบการค้าหล่ายฝ่ายใหม่คงชื่น นอกจากนั้นในกรณี
ที่มีข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศควรจะให้คณะผู้เชี่ยวชาญที่มิใช่มาจากการค้ารัฐบาลเข้า
ทำการตรวจสอบและทางทางยุติข้อพิพาท

ปัญหาทางการค้าระหว่างประเทศที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ทำให้สหรัฐอเมริกา
และประเทศไทยตกลงแล้วบางประเทศ พยายามผลักดันให้มีการเจรจาการค้าหล่ายฝ่ายรอบใหม่
ในการประชุมภาคีแกกต์สมัยพิเศษ ซึ่งจะนำปัญหาการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศเข้ามา
พิจารณา ทางแนวทางการค้า เน้นการถ่ายไปในอนาคต

สำหรับการค้าระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนาด้วยกัน ซึ่งเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เนื่องจากกำลังการซื้อของประเทศที่กำลังพัฒนาค่อนข้างดี ประกอบกับสินค้าที่ส่งออกมีลักษณะคล้ายคสิงกันทำให้กล้ายเป็นประเทศคู่แข่งขันกันเอง แต่ในระยะหลังเมื่อตลาดในประเทศที่พัฒนาแล้วเริ่มมีมาตรการกีดกันมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยกำลังพัฒนาให้มาร่วมมือกันทางเศรษฐกิจการค้าเพิ่มขึ้น โดยการใช้ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีและลดมาตรการกีดกันทางการค้าลง ซึ่งขัดกับกฎการไม่เลือกปฏิบัติในแ Gedt อาทิ การรวมกลุ่มอาเซียนระหว่างประเทศไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และบруไน ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการร่วมมือกันอย่างจริงจังในการต่อสู้กับมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศไทยแล้ว

ประเด็นสำคัญที่ควรจะพิจารณา คือ การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ดัง 1 ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ผันแปรไป อันจะเป็นแนวทางที่จะทำให้การกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศลดลงอย่างได้ผล เมื่อจากการปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้เหมาะสม จะช่วยขยายฐานการผลิตและการเคลื่อนย้ายทรัพยากรในการผลิตและขยายการส่งออกได้เพิ่มขึ้นทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งขยายการจ้างงานในประเทศไทย การปรับโครงสร้างควรจะเน้นหันด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และบริการ

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของบางประเทศ เช่น ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เน้นให้มีการพัฒนาระบบการค้าเสรี โดยลดการกีดกันการนำเข้า และกำหนดให้อุตสาหกรรมค่า หักการผลิตให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างด้วย

สำหรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ได้มีการศึกษาภาพรวมของภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีผลต่อการถอนและการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม เช่น วุฒิการเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมหลายประเทชเช่นเชาลง เช่น อุตสาหกรรมเหล็กและรถยนต์ เป็นต้น ในการที่อุตสาหกรรมบางประเทชกลับมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เช่น อุตสาหกรรมยาสูบ ถ่านหิน และปิโตรเลียม เป็นต้น

สหรัฐได้พยายามใช้มาตรการช่วยให้อุตสาหกรรมในประเทศขยายตัวและแข่งขันกับต่างประเทศได้ เช่น การปรับระบบภาษีอากร ปรับสิ่งแวดล้อม การกระจายรายได้ และมาตรการสนับสนุนการค้าของชีพ แม่ครัวการดังกล่าวล้วนมีผลเสียต่อภาวะการผลิตของภาคเอกชนและทำให้ต้นทุนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น ซึ่งรัฐบาลสหรัฐได้พยายามแก้ไขปัญหา โดยการ

ให้เงินอุดหนุนแก่ภาคอุดสาทธกรรม ทำให้อุดสาทธกรรมส่วนใหญ่ของประเทศไทยต่างปรับนโยบาย การผลิตไปในทางที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ หลายฝ่ายจึงเห็นว่ารัฐบาลควรหันมา ปรับปรุงนโยบายการผลิต และการตลาดให้อ่านายด้วยการปรับตัวทางเศรษฐกิจยิ่งขึ้น

สรุป

มาตรการกีดกันทางการค้าที่ประเทศไทยฯ นำมาใช้ เช่น การจำกัดปริมาณการนำเข้า และการคงจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจ เป็นเพียงมาตรการระยะสั้นที่ช่วยผ่อนคลายปัญหาเฉพาะหน้า โดยมิได้แก้ไขที่ศูนย์ของปัญหา และยังเป็นการสร้างปัญหาต่อเนื่อง ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ทั้งประเทศไทยส่งออกและประเทศที่ใช้มาตรการกีดกันการนำเข้า นอกจากนี้ยังเป็นอุปสรรคต่อการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับสถานการณ์ระหว่างประเทศ

สถานการณ์ดังกล่าวทำให้หลายฝ่ายเริ่มหันมาพิจารณาสนับสนุนให้มีระบบการค้าหลักการที่สำคัญในการไม่เลือกปฏิบัติต่อประเทศไทยโดยประเทศหนึ่ง และการให้อนุมร่วมมือกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น รวมทั้งการใช้มาตรการด้านภาษีศุลกากรเป็นเครื่องมือ แต่ปรากฏว่าประเทศไทยฯ ละเลยที่จะปฏิบัติตามหลักการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องปรับปรุงระบบการค้าในปัจจุบันให้เป็นไปตามหลักการของระบบการค้าหลักอย่างโดยในขั้นตอนจะต้องมีการปรับนโยบายการให้ความคุ้มครองอุดสาทธกรรมและเกษตรกรรมในประเทศไทยของประเทศไทยผู้นำเข้า ซึ่งจะเป็นแนวทางที่จะลดการกีดกันทางการค้า และจะเป็นการคุ้มครองเสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศให้แก่ประเทศไทยที่อ่อนแอกว่า

ภาคผนวก 1

ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป

(Generalized System of Preferences GSP)

ในการประชุมอังค์ແಡສเมียที่ 1 ณ นครเจนีวา ระหว่างวันที่ 23 มีนาคม - 16 พฤษภาคม 2507 ได้มีการพิจารณาหารูกฎหมายแก้ไขกฎหมายการดำเนินการค้าของโลกเพื่อ

ผลประโยชน์ของประชาชนทั่วโลกและโดยเฉพาะมุญหาเร่งด่วนเกี่ยวกับการค้า และการพัฒนาของประเทศไทยที่กำลังพัฒนา หันนี้โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติด้วยกัน อันนับ เป็นการเปิดหน้าใหม่แห่งประวัติศาสตร์ของสหประชาชาติ ในความพยายาม เร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจของบรรดาประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย

ที่ประชุมได้รับรองหลักการทั่วไปซึ่งเสนอแนะว่า ประเทศไทยที่พัฒนาแล้วควรให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่ประเทศไทยที่กำลังพัฒนา โดยที่ไม่มีการเรียกร้องสิทธิพิเศษดังกล่าวจากประเทศไทยที่กำลังพัฒนา เป็นการตอบแทน ขณะเดียวกันที่ประชุมได้ลงเห็นความจำเป็นเร่งด่วนในการทางทั้งขยายและกระจายการส่งออกสินค้าของบรรดาประเทศไทยที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย เพื่อเป็นการลดปัญหาการขาดดุลทางการค้าของประเทศไทย เหล่านี้อัน เป็นผลมาจากการแนวโน้มทางการค้าระหว่างประเทศไทย ซึ่งทำให้ประเทศไทยเหล่านี้ต้องดึงกอยู่ในภาวะเสียเปรียบ เกือบตลอดมา และโดยที่เห็นว่าประเทศไทยที่พัฒนาแล้วหลายประเทศแสดงความเห็นชอบในหลักการที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยที่กำลังพัฒนาในการพัฒนาอุตสาหกรรมของตน โดยให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่ประเทศไทยเหล่านี้ ซึ่งถ้าหากมีการขยายสิทธิพิเศษดังกล่าวให้วางขวางออกไปก็จะเป็นประโยชน์ต่อการค้าของโลกมากขึ้น ทั้งแก่ตัวเองซึ่ง เป็นองค์การข้อตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าที่โดยสอดส่องการดำเนินการค้าของโลกให้เป็นไปตามกฎหมายหรือหลักการของข้อตกลงที่ได้วางไว้ก็ได้ ตกลงที่จะให้ประเทศไทยภาคีดำเนินแผนการให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่ประเทศไทยที่กำลังพัฒนา ที่ประชุมจึงตกลงเสนอแนะให้เข้าร่วมการสหประชาชาติทางจัดตั้งคณะกรรมการชั้นmac罗ะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศไทยที่พัฒนาแล้วและที่กำลังพัฒนา เพื่อทำการศึกษาและพัฒนาทางสถาปนาระบบการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของประเทศไทยที่พัฒนาแล้วแก่ประเทศไทยที่กำลังพัฒนาขึ้น ทั้งนี้โดยให้ยึดหลักการการให้สิทธิพิเศษ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ และโดยไม่มีการเรียกผูกประโยชน์ต่อตอบแทนจากประเทศไทยที่กำลังพัฒนา

ต่อมาในการประชุมอังค์แทตสมัยที่ 2 ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงนิวเดลลี อินเดีย ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ - 29 มีนาคม 2511 ที่ประชุมได้รับรองข้อมติ (Resolution) ที่ 2. (II) ว่าด้วยเรื่องการให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่ประเทศไทยที่กำลังพัฒนาหรือการอนุญาตให้มีการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมและกึ่งอุตสาหกรรมจากประเทศไทยที่กำลังพัฒนาได้โดยเสรี ซึ่งภายใต้ข้อมติดังกล่าวที่ประชุมได้รับรู้ความเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์ที่จะให้มีการสถาปนาระบบการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่เรียกว่า "ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป" (Generalized

System of Preferences) หรือ จีเอสพี (GSP) ซึ่งตั้งอยู่บนฐานของการไม่เลือกปฏิบัติ และการไม่เรียกร้องสิทธิพิเศษในลักษณะดังกล่าว เป็นการตอบแทนให้เร็วที่สุด และคงสูงให้มี การจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษว่าด้วยสิทธิพิเศษทางการค้า (Special Committee on Preferences) ขึ้นมาคณะกรรมการพิเศษว่าด้วยสิทธิพิเศษทางการค้าและ การพัฒนา (Trade and Development Board) ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งขององค์แทด เพื่อเปิดโอกาส ให้ประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการให้และ รับสิทธิพิเศษทางการค้าดังกล่าว และคณะกรรมการดังกล่าวฯ ได้จัดการประชุมปรึกษาระหว่าง ประเทศที่เกี่ยวข้องขึ้น และจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการว่าด้วยการค้าและการพัฒนาซึ่ง ได้สรุปองรายงานของคณะกรรมการพิเศษพร้อมกันข้อสรุป (Conclusions) นางประภาราใน การประชุมสมัยที่ 4 ของตน ระหว่างวันที่ 12 - 13 ตุลาคม 2513 ข้อสรุปดังกล่าวเรียกร้อง ให้ประเทศที่พัฒนาแล้วที่จะให้สิทธิพิเศษท่าเรื่องเสนอที่ประชุมประเทศภาคีแกกด์ (CONTRACTING PARTIES) เพื่อขอผ่อนผัน (Waiver) ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันของมาตรา I แห่งข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือแกกด์ ซึ่งมัญญติว่าประเทศภาคีแกกด์จะ ต้องยึดถือหลักว่าด้วยการปฏิบัติอย่างชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favoured-Nation Treatment) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การไม่เลือกปฏิบัติในการปฏิเรียกอากรหรือ ค่าธรรมเนียม เกี่ยวกับการนำเข้าหรือส่งออก เนื่องจากการให้สิทธิพิเศษฯ เป็นการขัดแย้งกับ หลักการดังกล่าวข้างต้น แต่จะยกเว้นให้ต่อได้ เมื่อได้รับการอนุญาตจากที่ประชุมประเทศภาคี แกกด์ตามบทบัญญติในมาตรา XXV แห่งข้อตกลงทั่วไป แล้วเท่านั้น

เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2514 ที่ประชุมประเพณีภาคีแกกต์จึงได้ผ่านมติดสินใจ (Decision) ผ่อนผันให้ประเทศไทยพัฒนาแล้วให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่นำเข้าจากประเทศที่กำลังพัฒนาได้เป็นเวลา 10 ปี และขยายประเพณีได้ตรากฎหมายวางแผนเมียบเกี่ยวกับการให้สิทธิพิเศษ ขึ้น ภายใต้ระบบดังกล่าว ประเทศไทยพัฒนาแล้วคงจะยกเว้นหรือลดอากรนำเข้าสำหรับสินค้าที่ถูกชนิดที่ผลิตและส่งไปจากประเทศไทยที่กำลังพัฒนา ซึ่งโดยหลักการแล้วสินค้าที่จะได้รับสิทธิพิเศษดังกล่าว คือ สินค้าประเภทอุตสาหกรรมและกิจกรรมอุตสาหกรรมอย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติประเทศไทยพัฒนาแล้วบางประเทศได้ให้สิทธิพิเศษดังกล่าวแก่สินค้าขึ้นบุญ และสินค้าประเภทรวมที่ผ่านการเปลี่ยนรูปแล้วหรือกิ่งมะพร้าว

ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปนั้น เป็นกลุ่มประเทศกลุ่มแรกที่เริ่มใช้ระบบการให้สิทธิพิเศษฯ แก่ประเทศไทยกำลังพัฒนา โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2514 ติดตามด้วยถัดไปอีก 1 ปี คือในวันเดียวกัน ซึ่งเริ่มใช้ระบบดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม และ 1 ตุลาคม 2514 ตามลำดับ ต่อมาเชคโกสโลวาเกีย เดนมาร์ก สังกานร์ สวีเดน นิวซีแลนด์ และสหราชอาณาจักรได้ประกาศใช้ระบบดังกล่าว ตั้งแต่ 1 มกราคม 2515 และสวิตเซอร์แลนด์ เริ่มใช้ตั้งแต่ 1 มีนาคม 2515 สำหรับสหราชอาณาจักร เพิ่งมาเริ่มประกาศใช้ในปี 2519

ในการประชุมอังค์แทคสมัยที่ 3 ที่กรุงซานติเอโกร ชิลี ระหว่างวันที่ 13 เมษายน - 21 พฤษภาคม 2525 ที่ประชุมได้กลบลงให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษว่าด้วยสิทธิพิเศษ ทางการค้าขึ้นเป็นองค์กรความร่วมมือ ให้ด้วยอำนาจการจัดการประชุมปรึกษาหารือระหว่างประเทศภาคี เพื่อหนุนแหนะทางการค้าและสนับสนุนระบบการให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่ประเทศไทย ที่กำลังพัฒนาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คณะกรรมการการดังกล่าวได้จัดการประชุมทบทวนการให้ระบบสิทธิพิเศษฯ ของประเทศไทย ที่ผ่านมาตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทั้งสิ้น เป็นจำนวน 12 ครั้ง

อย่างไรก็ตี การให้สิทธิพิเศษฯ ยังมีอุปสรรคบางประการเกี่ยวกับข้อข่ายของสินค้าที่สมควรจะได้รับสิทธิพิเศษดังกล่าว ซึ่งมีจำนวนมาก บางประเทศได้ใช้มาตรการกากัด ปริมาณการนำเข้าสินค้าที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิพิเศษ แบบ/หรือกำหนดระเบียนว่าด้วยแหล่งกำเนิด ของสินค้าซึ่งเป็นไปในลักษณะที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้สิทธิพิเศษดังกล่าว นอกจากนี้ การใช้ระบบดังกล่าวของบางประเทศไม่ได้ยิดหลักหรือเป็นไปตามหลักว่าด้วยการไม่เลือกปฏิบัติ และการไม่เรียกร้องสิทธิพิเศษ เป็นการตอบแทนจากประเทศไทยที่กำลังพัฒนา จึงทำให้ประเทศไทยที่กำลังพัฒนาไม่สามารถใช้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ได้รับอย่างเต็มที่ ประเทศไทยกำลังพัฒนาจึงพยายามที่จะเสนอให้ประเทศไทยพัฒนาแล้วทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ดังกล่าว และได้มีการจัดทำร่างข้อมูล (Draft Resolution) เสนอต่อที่ประชุมในครั้งนี้ด้วย

ปัจจุบันประเทศไทยพัฒนาแล้วส่วนใหญ่ประสบปัญหาเศรษฐกิจค่อนข้างรุนแรง ประกอบกับประเทศไทยกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่น กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (New Industrialized Countries : NICs) สามารถพัฒนาตนเองไปในระดับที่สามารถช่วยตนเองได้และสามารถแข่งขันกับประเทศไทย อีก ได้ จึงทำให้ประเทศไทยพัฒนาแล้วปรับปรุงระบบการให้สิทธิพิเศษฯ ให้เข้มงวดขึ้น และมีการระบุการให้สิทธิพิเศษฯ แก่บางประเทศด้วย เช่น

- ออส เคด เลี้ยงส่วนสิทธิที่จะเพิกถอนหรือระงับการให้สิทธิพิเศษ โดยจะระงับให้สิทธิพิเศษในกรณีที่

(1) การนำเข้ามีนักก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุดสาหกรรมภายในประเทศ

(2) สินค้าดังกล่าวจากประเทศใดประเทศหนึ่งสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้โดยไม่จำเป็นจะต้องอาศัยสิทธิพิเศษ กล่าวคือ หากประเทศไทยส่งสินค้าเข้ามาเกินกว่าร้อยละ 10 ของการนำเข้ารวม (สำหรับสินค้าที่ไม่ได้กำหนดโควต้า) หรือเกินกว่าร้อยละ 15 ของการนำเข้ารวม (สำหรับสินค้าที่มีการกำหนดโควต้า) ในปีต่อไป ประเทศนั้นจะต้องเสียภาษีในอัตราปกติเฉพาะสินค้านั้น ๆ อย่างไรก็ต้องระบุน้ำที่ได้รับสิทธิพิเศษอีก ถ้ามีการส่งสินค้าเข้าค่าก่อว่าอัตราที่กำหนดในปีก่อนหน้าที่จะได้รับสิทธิพิเศษศูนย์

- นิวซีแลนด์ ได้เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการให้สิทธิพิเศษ เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2528 สาระสำคัญ คือ ประเทศไทยกำลังพัฒนาที่จะขอรับสิทธิจะต้องมีรายได้ประชาชาติต่อหัวไม่เกินร้อยละ 70 ของรายได้ประชาชาติต่อหัวของนิวซีแลนด์

- สหรัฐฯ ได้ต่อโครงการให้สิทธิพิเศษฯ โดยเริ่มตั้งแต่ 4 มกราคม 2528 แต่ได้กำหนดเงื่อนไขเพิ่มขึ้นมา เช่น การขอสิทธิพิเศษฯ เพิ่มเติม จะต้องส่งข้อมูลเกี่ยวกับสินค้านั้น ๆ ไปให้สหรัฐฯ พิจารณาถ้าผู้ขอส่งข้อมูลไปไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดจะไม่ได้รับการพิจารณา การพิจารณาจะระงับการให้สิทธิพิเศษฯ จนพิจารณาสินค้าที่มีการนำเข้าจากแต่ละประเทศเกินกว่าร้อยละ 25 ของการนำเข้าสินค้านั้นแทนร้อยละ 50 ซึ่งเคยใช้อยู่เดิม

นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังใช้การให้สิทธิพิเศษฯ เป็นเครื่องต่อรองให้ประเทศกำลังพัฒนาปฏิบัติตามความต้องการของสหรัฐ เพื่อแลกเปลี่ยนกับสิทธิพิเศษฯ เช่น ให้ตราภูมายกเว้นสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าภายในประเทศ หรือแก้ไขให้ชัดกุมขึ้น (ในกรณีที่มีกฎหมายอยู่แล้ว)

ภาคผนวก 2

คำจำกัดความ

อุปสรรคทางการค้าที่มิใช่ภาษีศุลกากร (Non-tariff barriers) กู้ระบะເບີຍ
ຂ້ອບັນຂົບຂອງກາຄຮູບາລທີ່ກ່ອໄຫ້ເກີດກາປຽບຕືອຍ່າງໄນ່ເສມອກາຄໃນສິນຄ້າປະເທດເຕີວັກນີ້ພົດ
ກາຍໃນປະເທດແລະຈາກດ້າງປະເທດ

ມາດກາຣທີ່ມີໃໝ່ກາຍີ່ກາຍີ່ (Non-tariff Measures) ໄນຈໍາເປັນຈະຕົ້ອງເປັນ
ມາດກາຣກີດກັນເສນອໄປ ມາດກາຣທີ່ມີໃໝ່ກາຍີ່ກາຍີ່ອາຈຈະແບ່ງອອກເປັນ 5 ປະເທດ ຕື່ອ

1. ມາດກາຣກີ່ກາຍີ່ອາກາຣ (Para-tariff measures)

ມາດກາຣປະເທດນີ້ຄົບຄຸມຄື້ນກລໄກໃນກາຣນັບຂົບ ແກນກາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່ແລະອາກາຣ
ອື່ນ 1 ຈາກສິນຄ້າເຂົ້າ ມາດກາຣດັ່ງກ່າວໄດ້ແກ່

- ໂຄວດ້າອົດຮາເກົ່າກາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່ (Tariff quotas) ກາຣໃຫ້ອົດຮາກາຍີ່
ກາຍີ່ກາຍີ່ 2 ອົດຮາ ໂດຍອົດຮາສູງຈະມີໜີລືໃນທາງປຽບຕື່ອເມື່ອສິນຄ້າເຂົ້າມີປິຣິມາຜເກີນກວ່າຮະດັບທີ່
ກຳທັນດີ
- ກາຣກຳທັນດັ່ງຮາກາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່ຕ່າງກັນຕາມຖຸກາລ (Seasonal tariffs)
ໃນແຕ່ລະນີ ຈະມີກາຣເພີ່ມອົດຮາກາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່ເປັນຮະຍະ ໂດຍປົກຕິຈະເພີ່ມໃນຊ່ວງທີ່ມີອຸປະການຂອງສິນຄ້າ
ນີ້ນ 1 ໃນປະເທດເພີ່ມສູງມາກ
- ກາຣກຳທັນດັ່ງຮາກາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່ໃນກາຣນຳເຂົ້າ (Import deposit) ຕື່ອ ຈຳນວນ
ເງິນທີ່ຈະຕົ້ອງມັດຈາໄວ້ກ່ອນກາຣນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ໂດຍປົກຕິເງິນຈຳນວນນີ້ດີຈາກຈຳນວນຮ້ອຍລະຂອງມູລຄໍາ
ກາຣນຳເຂົ້າ
- ຄ່າອຮົມ ເນື່ຍມ (Charges) ກາຣເຮືອກເກົ່າກາຮາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່ຈະຄໍານວຍຈາກ
ມູລຄໍາສິນຄ້າທີ່ແຈ້ງໄວ້ ທີ່ຈະຈົດການກົດລົງການທີ່ປະເມີນໂດຍຫັນຕອນມາດຮູບພິກັດອົດຮາກາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່

2. ກາຣຄວບຄຸມຮະດັບຮາຄາ

ໃນກຸລົມນີ້ປະກອບດ້ວຍມາດກາຣທີ່ມີ່ງຈະຮັກສາຮະດັບຮາຄາຂອງສິນຄ້າເຂົ້າໃນຮະດັບ
ທີ່ຕົ້ອງກາຣ ຜົ່ນແຕກຕ່າງຈາກມາດກາຣກີ່ກາຍີ່ອາກາຣ ໃນແນ່ທີ່ຮະດັບຮາຄາຂອງສິນຄ້າເຂົ້າຈະຕົ້ອງມີ
ສົກສະພະເປັນຮາຄາຂັ້ນຕໍ່າ ຮາຄາປົກຕິ ທີ່ຈະຈົດການກົດລົງການທີ່ປະເມີນໂດຍຫັນຕອນມາດຮູບພິກັດອົດຮາກາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່ກາຍີ່

2.1 มาตรการตั้งราคา ประกอบด้วย

(1) Minimum price ระดับราคาขั้นต่ำ หรือ ระดับราคานอน
แนะนำ ซึ่ง เป็นผลมาจากการตั้งราคาโดยมีกฎหมายสนับสนุน

(2) Price surveillance การติดตามสังเกตภาวะราคาสินค้า
นำเข้าอย่างใกล้ชิด

(3) Price Investigation เมื่อสงสัยว่าราคาสินค้าต่ำกว่า
ระดับขั้นต่ำที่กำหนดไว้ เช่น ในกรณีเกิดการทุ่มตลาด ก็จะมีการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ

2.2 มาตรการระบบราคาที่มีผลบังคับความกฎหมาย

(1) Variable levy ประกอบด้วยอัตราอากรท้ายระดับเพื่อ
ก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างราคา CIF ของสินค้าเข้าชนิดต่าง ๆ

(2) Countervailing duty การเก็บอากรสินค้านำเข้าตอบโต้
การที่เงินอุดหนุน ทั้งทางตรงและทางอ้อมในขบวนการผลิตและการส่งออก

(3) Anti-dumping duty การเก็บอากรสำหรับสินค้าเข้าที่มี
ราคาต่ำกว่าราคามปกติ

(4) "Voluntary" export price restraint กำหนดราคา
ขั้นต่ำโดยใช้ครรภ์ใจความความคุกค้องระหว่างประเทศญี่ปุ่นออกและประเทศไทยนำเข้า

3. การควบคุมปริมาณ

มาตรการประเภทนี้ใช้ในการติดตามอุณหพลังงานกันหรือจำกัดสินค้าเข้าซึ่ง
เมืองออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ห้อจำกัดเชิงปริมาณ

(1) prohibition การสั่งห้ามการนำสินค้าเข้า ซึ่งมีผลอย่าง
ประจักษ์ การสั่งห้ามดังกล่าวอาจ เป็นการห้ามนำเข้าสินค้านั้น ๆ ทั้งหมด หรืออาจ เป็นการสั่ง
ห้ามภายใต้เงื่อนไข เคพะการ สั่งห้ามเคพะที่มีผลกระทบทางอ้อมต่อสินค้าเข้าหรือ
การสั่งห้ามในกรณีที่อุปทานสินค้าท้องถิ่นมีเพียงพอแล้ว

(2) Quota ประเทศญี่ปุ่นนำเข้าจะกำหนดปริมาณหรือมูลค่าของ
สินค้าเข้าแต่ละชนิด ให้แก่แต่ละประเทศ หรือ โดยกำหนดเป็นอุปทานสินค้าในช่วงเวลาระยะเวลาหนึ่ง

(3) "Voluntary" export restraint ข้อตกลงที่จำกัดการส่งออกโดยสมัครใจในช่วงเวลาที่กำหนด

(4) Orderly Marketing Arrangement การจัดระเบียบทาทางการตลาด โดยผู้ส่งออกทำความตกลงกับผู้นำเข้าจำกัดปริมาณการส่งออกของตนมิให้เกินกว่า market share ที่ได้รับจัดสรรจากผู้นำเข้า

(5) Discretionary authorization การให้หน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้คำอนุญาตในการนำสินค้าเข้า

(6) Conditional import authorization การขออนุญาตนำสินค้าเข้าจะได้รับอนุญาตเมื่อเมื่อผู้ส่งเข้าได้ปฏิบัติตามข้อตกลงบางประการ อาทิ เช่น จะต้องเป็นผู้ส่งออก หรือต้องสั่งซื้อสินค้าท้องถิ่นด้วย หรือจะต้องมีแหล่งสนับสนุนทางการเงินจากต่างประเทศ

3.2 มาตรการตรวจสอบปริมาณการส่งสินค้าเข้า

(1) Automatic authorization การให้อำนาจในการตรวจสอบการสั่งสินค้าเข้า เช่น ในกรณี Sensitive products และเพื่อประโยชน์ในการเก็บข้อมูลทางสถิติ

(2) Volume surveillance หน่วยงานของรัฐบาล จะติดตามดูแลการพัฒนาและขั้นตอนการนำเข้าสินค้า Sensitive โดยมีการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการ

4. ข้อกำหนดบางประการสำหรับการนำเข้าสินค้าบางชนิด

4.1 Certificate of compliance ประเทศไทยผู้นำเข้าจะกำหนดมาตรฐานสินค้านำเข้าในเรื่องของความปลอดภัย ผลต่อสุขภาพของผู้บริโภค และการตรวจสอบคุณภาพสินค้า

4.2 Additional customs formalities การตรวจสอบแหล่งจุดกำเนิดสินค้า ประโยชน์ในการใช้สินค้าและประเภท และการจำกัดการนำเข้าสินค้าบางรายการไปยังท่าเรือเฉพาะแห่ง

5. Non-border measures แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

5.1 Measures regulating domestic sale มาตรการควบคุม

คุณภาพของสินค้าที่ขายในตลาดภายในประเทศ ระบบการจัดจำหน่าย และการควบคุม ราคาของสินค้านำเข้า นอกจากนี้ยังมีมาตรการควบคุมราคาสินค้าภายในประเทศ อัตราภาษีสำหรับสูบบิโภค และข้อจำกัดในเรื่องระบบการจัดจำหน่ายและการโฆษณาของสินค้านำเข้า

5.2 Assistance to import-competing production การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผลิตในประเทศไทยเพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตในต่างประเทศได้ ความช่วยเหลือดังกล่าว ได้แก่ ความพยายามเพื่อเพิ่มรายได้แก่ผู้ผลิต โดยการให้เงินอุดหนุนสิทธิพิเศษทางภาษี การสนับสนุนด้านราคาและกำไรด้าน การรับซื้อโดยภาครัฐบาลและสิทธิพิเศษอื่น ๆ นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงความสนับสนุนในการหาวัตถุนิยมเพื่อการผลิต โดยใช้มาตรการอุดหนุน สิทธิพิเศษทางภาษี และบริการสิทธิพิเศษด้านราคาจากภาครัฐบาล ตลอดจนความช่วยเหลือในด้านสิทธิพิเศษเรื่องภาษีรายได้ เงินอุดหนุนการวิจัยและการพัฒนาและเงินอุดหนุนทางด้านเครดิต

ภาคผนวก ๓

เรื่อง ข้อตกลงว่าด้วยการให้อุดหนุนและภาษีตอบโต้
และการเข้าเป็นสมาชิกของไทย*

1. ความเป็นมาของข้อตกลงฯ

1.1 ข้อตกลงว่าด้วยการให้อุดหนุนและภาษีตอบโต้ เป็นข้อตกลงแห่งเป็นผลจาก การเจรจาการค้าหลายฝ่าย (รอบโตเกียว) ข้อตกลงนี้ตีความมาตรา 16 ของแกตต์ว่าด้วยการให้อุดหนุนให้ชัดเจน รัดกุมยึดชื่น โดยระบุให้การให้อุดหนุนต้องปฏิบัติภายในกรอบข้อตกลงฯ ทั้งนี้ เนื่องจากการปฏิบัติภายใต้มาตรา 16 ของแกตต์ที่ผ่านมา มีปัญหา

1.2 ข้อตกลงดังกล่าวได้รวมมาตรา 6 ของแกตต์ว่าด้วยภาษีตอบโต้และมาตรา 23 ว่าด้วยการสูญเสียผลประโยชน์ที่ควรได้รับจากข้อผูกพันภายใต้แกตต์ไว้ด้วย

* ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

- 1.3 ข้อตกลงดังกล่าวเป็นผลจากการเจรจาระหว่างสหรัฐและประชาคมยุโรป
1.4 ข้อตกลงฯ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2523 และบังคับมี

สมาชิกรวม 22 ประเทศ คือ สหรัฐ ประชาคมยุโรป ออสเตรเลีย แคนาดา พิลแลนด์
ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ บรัสเซลล์ อินเดีย ชิลี อิมพีรี
เกาหลีดี ปากีสถาน สเปน ส่องกง อุรุกวัย ญี่ปุ่นสลาเวีย และอินโดเนเซีย

2. หลักการและวัตถุประสงค์

2.1 ข้อตกลงยอมรับว่ามีความจำเป็นที่ประเทศไทย ฯ จะใช้มาตรการให้
อุดหนุนเพื่อส่งเสริมเบ้าหมายนโยบายของรัฐ ในขณะเดียวกันก็กระหนนกว่า การให้
อุดหนุนอาจมีผลเสียต่อการค้าและการผลิต

2.2 ข้อตกลงมีวัตถุประสงค์ที่จะมีให้การให้อุดหนุนกระทบกระเทือนผล
ประโยชน์ของสมาชิก และการใช้มาตรการตอบโต้ไม่เกิดขวางการค้าระหว่างประเทศอย่าง
ไม่เป็นธรรม

3. สาระสำคัญของข้อตกลงฯ โดยสรุป

สาระสำคัญของข้อตกลงฯ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนที่สำคัญ คือ

3.1 ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับการให้อุดหนุนและกฎระเบียบเกี่ยวกับรูปแบบการ
ให้อุดหนุน

3.2 ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับมาตรฐานการภาษีตอบโต้และพิธีการปฏิบัติก่อนดำเนิน
การใช้มาตรการภาษีตอบโต้

4. หลักเกณฑ์ของข้อตกลงเกี่ยวกับการให้อุดหนุน

4.1 ท้ามการให้อุดหนุนต่อการส่งออกสินค้าอุดสาหร่าย (มาตรา 9)

4.2 การให้อุดหนุนสินค้าขั้นปฐม (นอกจากแร่) กระทำได้ แต่การให้อุดหนุน
ไม่ควรให้ได้รับส่วนแบ่งการส่งออกที่เกินกว่าส่วนแบ่งที่เป็นธรรม (ค่านิยมสำหรับ "ส่วนแบ่ง
ที่เป็นธรรม" ยังเจรจาตกลงกันไม่ได้) หรือช่วยให้สามารถส่งออกในราคาน้ำตกกว่า หรือ
ตัดราคาผู้ส่งออกประเทศอื่นในตลาดเดียวกัน (มาตรา 10)

4.3 สามารถให้การอุดหนุนต่อการผลิตหรืออุดสาหร่ายภายในได้ เพื่อจด
มุ่งหมายภายใต้กฎหมาย แต่ควรหลีกเลี่ยงที่จะก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลเสียต่อ
อุดสาหร่ายภายในของประเทศไทย หรือสร้างความเสียหายร้ายแรงต่อผลประโยชน์

ของประเทศสมาชิกอื่น (มาตรา 11)

4.4 ข้อดกลงฯ มิได้ให้คำนิยามการให้อุดหนุนส่งออก แต่ได้ให้ความอย่าง
การให้อุดหนุนดังกล่าว รวม 12 รายการในภาคผนวกข้อดกลงฯ

- (1) การให้เงินช่วยเหลือโดยรัฐแก่ธิษฐกการค้า
- (2) การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งให้ที่ดินและคิดค่าไฟฟ้าในราคานิติเศษ
- (3) มาตรการช่วยเหลือทางการเงินต่าง ๆ เช่น การยกเว้นภาษีรายได้ชั่วคราว
- (4) การให้เงินช่วยเหลือแก่โครงสร้างการวิจัยและพัฒนา

5. มาตรการภาษีตอบโต้

5.1 หากประเทศสมาชิกประสบปัญหาจากการให้อุดหนุนการส่งออกมีสิทธิใช้ภาษีตอบโต้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ของข้อดกลงฯ ซึ่งก่อนที่จะใช้มาตรการภาษีตอบโต้ จะต้องพิสูจน์ความเสียหายที่เกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้ภายใต้มาตรา 6 ของข้อดกลง

5.2 มาตรา 4 หลักเกณฑ์การเก็บภาษีตอบโต้

- (1) ภาษีตอบโต้จะต้องไม่สูงกว่าอัตราการให้อุดหนุน
- (2) ให้เก็บภาษีตอบโต้จากการนำเข้าสินค้าจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งได้พิสูจน์ว่ามีการให้อุดหนุนและสร้างความเสียหายโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ
- (3) จะยกเลิกมาตรการภาษีตอบโต้ หากประเทศผู้ส่งออกกลุ่มที่จะยกเลิกหรือจำกัดการให้อุดหนุน หรือผู้ส่งออกกลุ่มที่จะทบทวนราคาน้ำออก ซึ่งทำให้การก่อความเสียหายต่ออุตสาหกรรมหมู่ส่วนไป
- (4) หากการปฏิบัติตามข้อ (3) ข้างต้นเป็นที่ยอมรับการพิสูจน์ความเสียหายยังคงยังคงดำเนินการต่อไปได้ หากเป็นความประสงค์ของประเทศผู้ส่งออกหรือนำเข้าและหากพิสูจน์ว่ามิได้ก่อความเสียหาย การปฏิบัติตามข้อ (3) ก็จะถูกยกไปโดยปริยาย

(5) การพิสูจน์ความเสียหายที่เกิดขึ้น ภายใต้มาตรา ๖ : ๓

จะประเมินจากปัจจัยต่าง ๆ อาทิ เช่น การลดลงของการผลิต การจำหน่ายส่วนแบ่งตลาด กำไร ผลกระทบจากการลงทุน ปัจจัยที่กระทบกระเทือนราคาสินค้า การว่างงาน ค่าแรงงาน เป็นต้น

(6) การพิสูจน์ความเสียหาย จะต้องแสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมโยงระหว่างการให้อุดหนุนและความเสียหายต่ออุตสาหกรรมและจะต้องแจ้งความให้ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดและเหตุผลให้การสรุปว่า เกิดความเสียหายขึ้นจริงจากการนำเข้า

(7) เมื่อการพิสูจน์ความเสียหายอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ประเทคโนโลย่าเข้าอาจใช้มาตรการเก็บภาษีตอบโต้ช่วยวาระ โดยผู้นำเข้าจะต้องวางแผนเงินสด หรือใบค้ำประกัน (Bond) เท่ากับการให้อุดหนุนที่ได้ค้านภาษีช่วยวาระ มาตรการช่วยวาระ จะใช้ได้ไม่นานกว่า ๔ เดือน และหากประเทศที่เกี่ยวข้องไม่สามารถตกลงกันได้ การเก็บภาษีตอบโต้จะกระท่าได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

๖. ประเทศกำลังพัฒนา (มาตรา ๑๔)

๖.๑ ข้อตกลงฯ ยอมรับว่าการให้อุดหนุนเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา ฉะนั้น จึงอนุโลมให้ใช้มาตรการให้อุดหนุนแก่อุตสาหกรรมส่งออกไม่ควรก่อความเสียหายต่อการค้า หรือการผลิตของประเทศสมาชิกอื่น ซึ่งความเสียหายที่ก่อให้เกิดขึ้นนั้นจะต้องมีการพิสูจน์โดยหลักฐานสนับสนุน

๖.๒ ในขณะเดียวกัน ประเทศกำลังพัฒนาควรใช้ความพยายามที่จะผูกมัด (Commit) เพื่อลดหรือยกเลิกการให้อุดหนุนส่งออก หากการให้อุดหนุนไม่เป็นไปตามความต้องการในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนา (Competitive and development needs)

๖.๓ เมื่อประเทศกำลังพัฒนาผูกมัดที่จะลดหรือยกเลิกการให้อุดหนุนส่งออก ตามข้อ ๖.๒ ข้างต้น ประเทศสมาชิกจะไม่ใช้มาตรการตอบโต้การให้อุดหนุนส่งออกตั้งแต่ล่า

๗. การใกล้เคียงข้อพิพาท

๗.๑ เมื่อเกิดกรณีพิพาทและไม่สามารถประนีประนอมกันได้ คณะกรรมการจะดำเนินคดีทางกฎหมายพิจารณาการฟ้องแพ้ทางข้อหาที่เป็นที่พ่อใจของคู่กรณี

7.2 หากคู่กรณีไม่สามารถตกลงกันได้ คณะกรรมการอาจเสนอแนะวิธี

การแก้ไขข้อพิพาท และหากยังไม่ปฏิบัติตามอาจอนุญาตให้ใช้มาตรการตอบโต้ได้ที่เหมาะสม

8. การเข้าเป็นภาคีข้อตกลงของ GATT ว่าด้วยการอุดหนุนและภาษีศรีบุลโลห์ อาจกระท่าได้ 2

วิธี คือ

8.1 เจรจาสองฝ่ายกับสหรัฐฯ เพื่อยกมตตนเองว่าจะไม่ให้การอุดหนุน การส่งออกด้วยวิธีการต่าง ๆ และโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการก็จะต้องหยุดการอุดหนุน การส่งออกไว้ในระดับนั้น และหลังจากนั้นจะต้องค่อย ๆ ยกเลิกมาตรการอุดหนุนต่าง ๆ ทั้งหมด ในประเทศที่ให้แก่การส่งออกสินค้าอุดสาหร่ายภายในระยะเวลาที่กำหนด (2 - 5 ปี) เมื่อกลงกับสหรัฐฯ ได้แล้ว จึงแจ้งความจำนงต่อ GATT ว่าจะเข้าเป็นสมาชิก และลงนามเข้าเป็นสมาชิกได้ที่ GATT ณ นครเจนีวา

สำหรับประเทศไทย ASEAN ที่เข้าเป็นภาคีตามวิธีการเจรจาสองฝ่ายกับสหรัฐฯ นั้น มีเพียง 2 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ซึ่งเพิ่งเข้าเมืองปลายเดือน กุมภาพันธ์ ยกไป เป็นผลจากการพิจารณาอัตราการอุดหนุนกรณีการฟ้องร้อง CVD สิ่งทอ ของสหรัฐฯ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งสองประเทศตั้งกล่าวว่าจึงตัดสินใจเข้าเป็นภาคีสำหรับประเทศไทยในเดือนนี้เชียได้เจรจากับสหรัฐฯ เพื่อทำข้อผูกมตตนเองว่า จะยกเลิก มาตรการอุดหนุนที่มีอยู่แล้วให้หมดภายใน 5 ปี (สิ้นสุด เม.ย. 1990) โดยมีกำหนดการลดอัตราการอุดหนุนไว้ดังนี้ :

% การยกเลิกมาตรการอุดหนุน

1 เมษา	1987	50%
1 เมษา	1988	75%
1 เมษา	1989	90%
1 เมษา	1990	100%

8.2 เข้าเป็นภาคี กับคณะกรรมการว่าด้วยการอุดหนุนฯ โดยการยอมรับ ระเบียบการจัดทำข้อผูกมตตามมาตรา 14.5 ^{1/} ของข้อตกลงฯ ซึ่งคณะกรรมการว่า

* มาตรา 14.5 : ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศไทยกำลังพัฒนาจะต้องพยายามให้คำมั่นสัญญาหรือ ข้อผูกพันที่จะลดการให้เงินอุดหนุนการส่งออก หรือยกเลิกการใช้มาตรการนั้นไม่สอดคล้องกับ ความจำเป็นต่อการแข่งขันและการพัฒนาประเทศไทยต่อไป

ด้วยการอุดหนุน กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ร่าง Procedures concerning commitments under article 14.5 ของข้อตกลงว่าด้วยการอุดหนุน

๙. สาระสำคัญเกี่ยวกับร่าง Procedures concerning commitments under article 14.5 ของข้อตกลงว่าด้วยการอุดหนุน (เป็นวิธีการสมัครเข้า เป็นภาคตามข้อ 8.2)

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่ประเทศไทยกำลังพัฒนาที่ประสบคืบจะเข้า เป็นภาค Subsidies Code ด้องประสมในการเร่งจากกำหนดข้อกฎหมายสองฝ่ายกับสหรัฐฯ ตาม วิธีในข้อ 2.1 นั้น ประธานคณะกรรมการว่าด้วยการอุดหนุนฯ จึงได้จัดทำร่าง Procedures concerning commitments under article 14.5 เสนอให้คณะกรรมการฯ พิจารณา เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคมศกนี้ โดยร่างดังกล่าวได้กำหนดระเบียบสำหรับการยอมรับพันธกรณี ของประเทศไทยกำลังพัฒนาตามมาตรา 14.5 ซึ่งเป็นเรื่องการทำข้อกฎหมายโดยสมัครใจ และ เป็นทางเลือกทางหนึ่งที่ประเทศไทยกำลังพัฒนาจะสามารถเข้า เป็นภาค Code ได้

๙.๑ สาระสำคัญของร่าง Procedures ซึ่งเป็นวิธีใหม่ในการกระทำข้อกฎหมาย หากประเทศไทยกำลังพัฒนาได้จะสมัครเข้า เป็นภาค Code จะด้องปฏิบัติตั้งนี้

(1) แจ้งมาตรการเกี่ยวกับการให้การอุดหนุนของตนที่มีผลครอบคลุมต่อ การนำเข้าหรือส่งออกคู่ที่ประชุมใหญ่ของ GATT (CONTRACTING PARTIES) ทราบอย่าง น้อย ๓๐ วันก่อนสมัครเข้า เป็นภาค หลังจากนั้นแล้วจึงคำเนินการตั้งนี้

(1.1) ลงนามในการรับรองข้อตกลงดังกล่าว แล้วแจ้งให้ เลขาธิการ GATT ทราบ

(1.2) จัดทำปฏิญญา (Declaration) ว่า ตนจะลดหรือ ยกเลิกการให้การอุดหนุนการส่งออกในค่าอุดสาหกรรม เมื่อการให้การอุดหนุนดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นในด้านการแข่งขันและการพัฒนาประเทศไทยอีกต่อไป และว่าตน จะหารือและปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการว่าด้วยการอุดหนุนฯ เกี่ยวกับการทำ ข้อกฎหมายดังกล่าว หากประเทศไทยสมาชิกข้อตกลงฯ อื่น ๆ ร้องขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณา วินิจฉัยและเสนอแนะให้ประเทศไทยถอนกระทำข้อกฎหมายดังกล่าว

(2) เมื่อเลขาธิการ GATT ได้รับแจ้งเรื่องการรับรองข้อตกลง พร้อมปฏิญญาดังกล่าวแล้ว ก็จะเรียนให้สมาชิกข้อตกลงฯ ทราบ หากมีประเทศไทยสมาชิกใด

ร้องขอให้คณบดีกรรมการว่าด้วยการอุดทุนฯ พิจารณาอนุมัติฉันและกำหนดให้ประเทศไทยมีสัญญามีค่าที่กำหนดไว้ในสัญญาฉบับที่ ๔ ข้อต่อไปนี้ เป็นเครื่องสนับสนุน คือ

(2.1) การให้การอุดทุนแก่สินค้าที่เข้ามายเป็น establish supplier (มีส่วนแบ่งการตลาดในประเทศไทยนำเข้ามากกว่าร้อยละ ๒๐) เพื่อชื่นมากกว่าการอุดทุนของ supplier อื่น ๆ ที่ส่งสินค้าเดียวกันเข้าไปในตลาดของภาคที่ร้องเรียน

(2.2) การอุดทุนมีผลให้ราคาน้ำสินค้าจากประเทศที่ถูกร้องเรียนต่ำกว่าราคาน้ำสินค้าเดียวกันจากผู้ผลิตอื่นที่ส่งเข้าไปขายในตลาดของผู้ร้องเรียน

(2.3) การอุดทุน ทำให้มีส่วนแบ่งตลาดของประเทศไทยร้องเรียนสูงเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของการนำเข้าของประเทศไทยที่ร้องเรียน

(2.4) มีการพิสูจน์ได้ว่า การอุดทุนของประเทศไทยที่ถูกร้องเรียนทำให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในของประเทศไทยสมาชิกผู้ร้องเรียน และกำลังจะถูกเก็บ CVD แก่สินค้านั้น ก่อนการเข้าเป็นสมาชิกข้อตกลงฯ

(3) ประเทศไทยลังพัฒนาที่เข้า เป็นภาคีข้อตกลงฯ ภายใต้ธิริการใหม่จะต้องกระทำการข้อสัญญานี้เพื่อสอดหรือยกเบิกการให้การอุดทุนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ อีก ถ้าประเทศไทยคือผู้ร้องขอให้คณบดีกรรมการฯ พิจารณาอนุมัติฉันและคณบดีกรรมการฯ เห็นว่าประเทศไทยดังกล่าวควรจะต้องกระทำการข้อสัญญานี้ ทั้งนี้ ประเทศไทยคือผู้ร้องขอได้ต่อเมื่อผู้สมัครได้กระทำการข้อสัญญารั้งแรกไปแล้ว ๓ ปี

(4) ภายใต้ร่าง Procedures นี้ หากภาครัฐไม่รับที่จะปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณบดีกรรมการฯ ให้ยกเลิกหรือลดมาตรฐานการอุดทุนข้อได้ห้ามเป็นแล้ว ภาครัฐฯ อาจใช้สิทธิตามมาตรา ๑๙.๙ ในการปฏิเสธมิให้ข้อตกลงมีผลบังคับใช้ระหว่างตนกับประเทศไทยคืนนั้น ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วันหลังจากที่ประเทศไทยที่ปฏิเสธนั้นได้แจ้งการตัดสินใจที่จะไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ

(5) ถ้าประ เศกกำลังพัฒนาที่ เป็นภาคีโดยการทำข้อสูญเสียตามวิธีใหม่นี้

ได้รับผลกระทบจากการอุดหนุนการส่งออกของประ เศสสมาชิกอื่น คณะกรรมการฯ มีสิทธิ
จะห้ามหานข้อ เท็จจริงที่ เกี่ยวข้อง เพื่อให้ปรับปรุงข้อสูญเสียให้เหมาะสม ซึ่งจะเป็นการ
ผ่อนคลายปัญหาของประ เศกกำลังพัฒนานั้น

(6) คณะกรรมการฯ จะพิจารณาคำร้องของประ เศสภาคี เดิมให้เสร็จสิ้น
ใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ประ เศสผู้สมัครยอมรับข้อตกลงฯ แต่หากการพิจารณาไม่เสร็จสิ้น
ก็สามารถต่อระยะเวลา เวลาออกไปได้อีก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับมติของคณะกรรมการฯ อย่างไรก็
ตาม หลังจาก ๓๐ วัน ที่ประ เศสผู้สมัครได้ยอมรับข้อตกลงฯ การเข้า เป็นสมาชิกข้อตกลง
ดังกล่าว ภายใต้วิธีการใหม่ ถือว่ามีผลบังคับใช้ทันที เม้การพิจารณาจะยังไม่เสร็จสิ้น

จาก : วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์

ปีที่ 16 ฉบับที่ 169 สิงหาคม 2528 หน้า 1 - 30